

မင်းမြတ်သူရ

ဆားပုလင်းမင်းအောင်နှင့် ကြာဖြူပန်းကလေး

တစ်ခါက မြန်မာနိုင်ငံပုလိပ်အဖွဲ့မှာ ဆားပုလင်းမင်းအောင် ဆိုတဲ့
စုံထောက်တစ်ဦးဟာ အမှန်တကယ် ရှိခဲ့တယ်။

ကျွန်ုပ်ဟာ ကံအကြောင်း တိုက်ဆိုင်လို့ ဆားပုလင်းမင်းအောင်နဲ့
ပတ်သက်တဲ့ စွန့်စားခန်း တွေကို ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်ခွင့်ရခဲ့ပါတယ်။

ဆားပုလင်းမင်းအောင်လို ယောက်ျားပီသပြီး စွန့်စားဝံ့တဲ့
လူတစ်ယောက်အကြောင်းကို ဝတ္ထုရေးခွင့်ရတဲ့အတွက် ကျွန်ုပ်
ဂုဏ်ယူဝမ်းမြောက်လို့ မဆုံးပါဘူး။

သူလို ယောက်ျားပီသတဲ့လူ ၊ သူလို စွန့်စားဝံ့တဲ့လူ ၊ သူလို စုံထောက်
ဉာဏ်ရည်ထက်သန် တဲ့ လူဟာ မြန်မာနိုင်ငံပုလိပ်အဖွဲ့မှာ ရှာမှရှားပါ။

သူလိုလူမျိုး နောင်နှစ်ပေါင်းတစ်ရာမှ တစ်ယောက်ပေါ်ဖို့ဆိုတာ
မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။

သူဟာ အင်မတန် ရဲဝံ့တယ်၊ အင်မတန် ယောက်ျားပီသတယ်၊ အင်မတန်
စွန့်လွှတ် အနစ်နာခံရဲတယ်။

သူလိုလူမျိုး ကျွန်ုပ် တစ်သက်မှာ ဘယ်တော့မှ မမြင်ဖူးပါဘူး။

သူနဲ့ ခင်မင်ခွင့်ရတာ ကိုလည်း ဂုဏ်ယူဝမ်းမြောက်လို့ မဆုံးပါဘူး။

မြန်မာနိုင်ငံပုလိပ်အဖွဲ့မှာ ဆားပုလင်းမင်းအောင်နဲ့ အတူတူ
နှစ်ပေါင်းများစွာ နေထိုင်ရင်း

စာရေးဝါသနာပါတဲ့ ကျွန်ုပ်ဟာ သူ့ဘဝ သူ့အကြောင်းတွေကို မသိမသာ

ရေးသား မှတ်တမ်းတင်ခဲ့ပါတယ်။

သူလို လူစွန့်စားတစ်ယောက်နဲ့ ကံအကြောင်းတိုက်ဆိုင်လို့
ကြုံဆုံခွင့်ရတဲ့ . . .

အခိုက်အတန့်မှာ သူ့အကြောင်းတွေကို မှတ်တမ်းမတင်ဖြစ်ခဲ့ရင်
ကျွန်ုပ်လောက် မိုက်တဲ့ လူ ဘယ်သူရှိပါမလဲ။

ဆားပုလင်းမင်းအောင်ဟာ သူ့အကြောင်းတွေကို ကျွန်ုပ်က တကူးတက
မှတ်တမ်းတင် ရေးသားနေတာကို သိရက်နဲ့ မသိကျိုးကျွံပြုနေခဲ့တယ်။

သူ့အကြောင်းတွေကို ကျွန်ုပ် ရေးသားပြုစုနေတာကို
တားဆီးခြင်းလည်း မရှိသလို . . .

အားပေး အမြောက်ခြင်းလည်း မရှိပါဘူး။

သဘာဝ တရားကြီးရဲ့ အလိုအရ သူလို လူစွန့်စားတစ်ယောက်ရဲ့
အကြောင်းကို ကျွန်ုပ် မှတ်တမ်းတင်ခွင့်ရှိတယ်လို့ ယူဆမိပါတယ်။

သူက လူတစ်သိန်းမှာ တစ်ယောက်ရှိတဲ့ လူမျိုးပါ။

သူလို ညဏ်ရည်ညဏ်သွေး၊ သူလိုအသိညဏ်ဗဟုသုတမျိုး၊ သူလို
ရဲဝံ့ပုံမျိုး။

နောက်အနှစ်တစ်ရာ ၊ နှစ်ရာ ပေါ်လာမယ်လို့ ကျွန်ုပ် မပြောဝံ့ပါဘူး။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူနဲ့ ခင်မင်ခွင့်ရတာ ကျွန်ုပ် ဂုဏ်ယူလို့မဆုံးသလို . . .

သူ့ဘဝ သူ့အကြောင်း ၊ သူ့စွန့်စားခန်းတွေကို ရေးသားခွင့်ရတာ လည်း
ကျွန်ုပ် နှစ်ထောင်း အားရ ရှိလှပါတယ်။

နှစ်တွေ ဘယ်လိုပြောင်းပြောင်း သူ့စွန့်စားခန်းတွေက
ပရိသတ်တွေအတွက် ဆန်းသစ် နေဆဲပါပဲ။

ဒါပေမယ့် ကျွန်ုပ်ကတော့ မိတ်ဆွေကြီး ဆားပုလင်းမင်းအောင်ကို
မရေးဖြစ်ခဲ့တာ ကြာပါပြီ။

သူ့အကြောင်းတွေကို မရေးဖြစ်ခဲ့ပေမယ့် သူ့ရဲ့လှပတဲ့ပုံရိပ်တွေကတော့
ကျွန်ုပ် နှလုံးအိမ် ထဲမှာ ဘယ်တော့မှ မေ့မရပါဘူး။

သူ့ရဲ့မိတ်ဆွေ အပေါင်းအသင်းတွေအပေါ် အနစ်နာခံစိတ် ၊
အသက်နဲ့လဲပြီး ကာကွယ် တက်တဲ့စိတ်၊ ထောက်ထားညှာတာစိတ်တွေကို
အစဉ်ထာဝရ သတိရနေဆဲပါ။

တစ်ခါက ဆားပုလင်းမင်းအောင် ဆိုတဲ့ စုံထောက်တစ်ယောက်ဟာ
မြန်မာနိုင်ငံ ပုလိပ်အဖွဲ့ မှာ အမှန်တကယ်ရှိခဲ့ဖူးပါတယ်။ သူ့မှာ ရန်သူတွေ
ဝိုင်းဝိုင်းလည်နေပေမယ့် လူတိုင်းအပေါ် မေတ္တာ ထားတက်တဲ့ သူပါ။

သူ့အကြောင်း မကောင်းပြောတဲ့ လူကိုတောင် ဂရုဏာစိတ်နဲ့
ခွင့်လွှတ်တက်သူပါ။

သူဟာ တစ်ခါတစ်ရံမှာ သူတော်စင်တစ်ပါးနဲ့ တူပါတယ်။

တစ်ခါတစ်ရံမှာတော့လည်း အင်မတန် ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်တဲ့
လူနဲ့လည်း တူပါတယ်။

သူ့ကို ကြည့်ရတာ မီးစတစ်ဖက် ၊ ရေမှုတ်တစ်ဖက်လိုပါပဲ။

သူ့လောက် ကြင်တာတရားရှိတဲ့လူ၊

သူ့လောက်ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်တဲ့လူ၊ သူ့လောက် သနားကရုဏာသက်တက်တဲ့လူ၊
သူ့လောက် ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲတဲ့သူ စသည့် စသည့်ဖြင့် ပြောရမှာ
မဆုံးတော့ပါဘူး။

ကျွန်ုပ် ဝတ္ထုရေးတဲ့အခါတိုင်း ဆားပုလင်းမင်းအောင် ရေးပါလို့
တောင်းဆိုတဲ့ ပရိသတ်တွေ အများကြီးပါ။ သူ့စွန့်စားခန်းဝတ္ထုတွေကို ဖတ်ရတာ

စိတ်အားတက်ကြွလွန်းလို့ တသသ တောင်းဆိုနေတဲ့ ပရိသတ်တွေ ဒုနဲ့ဒေးပါ။

မြန်မာနိုင်ငံ စာဖတ်ပရိသတ်တွေရဲ့ အိပ်ရာဝင်ပုံပြင်ထဲမှာ
ဆားပုလင်းမင်းအောင် ဆိုတာ ဘယ်တော့မှ မရိုးနိုင်တဲ့
ဇာတ်ကောင်တစ်ယောက်ပါ။

သူ့ကို ကျွန်ုပ် မေ့ထားလို့ မရပါဘူး။ ပရိသတ်တွေရဲ့ တောင်းဆိုမှုကြောင့်
တစ်ကြော့ပြန် ရှင်သန်လာမှာပါ။

ကြာတော့ ကြာခဲ့ပါပြီလေ။

ဒါပေမဲ့ ဘယ်တော့မှ မရိုးနိုင်တဲ့ သူ့အကြောင်းတွေကတော့
အစဉ်ထာဝရ ဆန်းသစ် နေဦးမှာပါ။

ဆားပုလင်း မင်းအောင်ရဲ့ ဥပဓိရုပ်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကျွန်ုပ်
ပြန်စဉ်းစားကြည့်တော့ သူဟာ အရပ်အမောင်းကောင်းပြီး ကြေးနီးရောင်
အသားအရေကို ပိုင်ဆိုင်တဲ့ လူတစ်ယောက်ပါ။ သူ့ရဲ့ ကိုယ်ခန္ဓာတစ်ခုလုံးမှာ အဆီပို
တစ်ပြားသားမှ မရှိဘဲ ကြွက်သားတွေနဲ့ပဲ တည်ဆောက် ထားပါတယ်။

သူဟာ အစဉ်ထာဝရ ကြံ့ခိုင်သန်စွမ်းနေပြီး လေးလံထိုင်းမှိုင်းတဲ့
အမူအရာလည်း တစ်ကြိမ် တစ်ခါမှ မတွေ့ဖူးပါဘူး။ သူ့ရဲ့ မျက်ဝန်းအစုံဟာ
စူးရှတောက်ပြောင်ပြီး ညှို့ငင်အားတွေ ရှိပါတယ်။ နှာတံပေါ်ပြီး ပိရီသေသပ်တဲ့
နုတ်ခမ်းအစုံကိုလည်း ပိုင်ဆိုင်ထားပါတယ်။

သူ့မှာ ဘယ်လို လူမျိုးနဲ့ယှဉ်ယှဉ် လွှမ်းမိုးနိုင်တဲ့ တန်ခိုးစွမ်းအင်တစ်မျိုး
ရှိပါတယ်။

တစ်ခါက လျှော်ကန်းဇာတ်ရုံကြီးမှာ နိုင်ငံကျော် ရုပ်ရှင်မင်းသားတွေနဲ့
ဆားပုလင်းမင်းအောင်ကို အတူယှဉ်တွဲတွေ့မြင်ဖူးပါတယ်။

အဲဒီ တုန်းက နိုင်ငံကျော် မင်းသားတွေ အားလုံး သူနဲ့ ယှဉ်ရင်

လမင်းကြီးနဲ့ ယှဉ်မိတဲ့ ပိုးစုန်းကြူးတွေလို ဖြစ်သွားခဲ့ပါတယ်။

သူဟာ လူတကာအပေါ် သြဇာညောင်းပြီး ညှိုးငင်စွမ်းအင်ရှိတဲ့ အစွမ်းတစ်မျိုး ပိုင်ဆိုင်ထား သူပါ။

သူ့အသံဟာ အနည်းငယ်သြပြီး သံလိုက်ဓာတ်ကဲ့သို့ ဆွဲဆောင်အား ကောင်းပါတယ်။

လူပေါင်းများစွာဟာ သူ့စကားရေယာဉ်ကြောမှာ မျောပြီး မှင်သက်မိသလို ဖြစ်အောင်လည်း အပြောကောင်းလှတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးပါ။

ဆားပုလင်းမင်းအောင်ရဲ့ ဥပဓိရုပ်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဆားပုလင်းမင်းအောင်နှင့် ဥစ္စာစောင့်မ လေးမြဲနှင်းဆီ ဆိုတဲ့ စာအုပ်မှာ ကျွန်ုပ် ဒီလိုရေးခဲ့ဖူးပါတယ်။ ဆားပုလင်းမင်းအောင်ကို ရန်သူတော်ကြီး ကိုပုညက ပြောတဲ့အနေနဲ့ပါ။

သင့်ရဲ့ အရပ်အမောင်းဟာ ငါးပေဆယ့်တစ်လက်မ တိတိရှိတယ်။

သင့်ရဲ့ အသားအရောင်ဟာ ကြေးနီရောင် အဆင်းရှိတယ်။
မျက်လုံးအစုံဟာ သိန်းငှက်မျက်လုံးလို စူးရှတယ်။

သင့်ရဲ့ နှုတ်ခမ်းဟာ ပီရီသေသပ်တယ်။ သင့်ရဲ့ နက်မှောင်တဲ့ ဆံပင်တွေဟာ နဖူးပေါ်ကို ကပိုကယို ဝဲကျနေတယ်။ သင်ဟာ ကုတ်အကျအညိုရောင် ၊ သက္ကလပ်ဘောင်းဘီ အနက်ရောင် ကို ဆင်ယင်ထားတယ်။ သင်စီးတဲ့ဖိနပ်ဟာ ဂျန်ဂျိုက်အမျိုးအစား ဖြစ်တယ်။

သင်ဟာ မထီးလေးစား အမူအရာနဲ့ ဂျန်ပလေယာ မုတ်ဆိတ်စီးကရက်ကို နှုတ်ခမ်းမှာ ခဲထားတယ်။ သူ့ရဲ့ အမူအရာဟာ အေးတိအေးစက် အမူအရာပဲ။

သင်ဟာ ကျွန်ုပ်ကို ကိုးလ်အမျိုးအစား သေနတ်တစ်လက်နဲ့

ချိတ်ထားတယ်။ သေနတ်ဒင်မှာ အမ်အေ ဆိုပြီး သင့်နာမည်ကို အတိုကောက်
ရေးထားတယ်။ သင် သေနတ်ကို တဲ့ ဟန်ကတော့
ဂန္ထဝင်သေနတ်သမားတစ်ယောက်ရဲ့ ဟန်ပန်စတိုင် သက်တောင့်သက်သာ
အနေအထားဖြစ်တယ်။

သင်ဟာ မြန်မာပြည် စုံထောက်အဖွဲ့ရဲ့ အတော်ဆုံး စုံထောက်ဖြစ်တဲ့
ဆားပုလင်း မင်းအောင် ဖြစ်တယ်။

ဆားပုလင်းမင်းအောင်ဟာ ဉာဏ်ပညာနဲ့ ပတ်သက်ရင် ထူးခြားတဲ့ ပါရမီရှင် တစ်ယောက်ပါ။ သူဟာ ဘယ်အရာမျိုးမဆို တစ်ကြိမ်ဖတ်ရုံနဲ့ မှတ်မိနိုင်တဲ့ စူပါဘရိန်းပိုင်ရှင်ပါ။

သူတစ်သက်မှာ ဖတ်ဖူးသည့် စာအုပ် အားလုံးကို တစ်ကြိမ်တည်း ဖတ်ရုံနဲ့ အလွတ်ရသွား ပါတယ်။

ဒါကြောင့်လဲ သူဟာ ဗဟုသုတဘဏ်တိုက်ကြီးလို မသိတာမရှိ ဖြစ်နေတာပါ။

နောက်ပြီးတော့ သူ့မှာ အထူးခြားဆုံးက ထိုးထွင်းဉာဏ်ပါ။ သူဟာ ဘယ်အရာမဆို ထိုးထွင်းသိမြင်နိုင်စွမ်း အလွန်ကောင်းပါတယ်။

ဒါကြောင့်လဲ သူတစ်ပါး တစ်လ သင်ရမယ့် အတက်ကို သူဟာ တစ်ရက်တည်းနဲ့ တက်ရင် တက်နေပါတယ်။

ဒါဟာ သူ့ရဲ့ မွေးရာပါ အရည်အချင်းပါ။ သူတော်လို့ တက်လို့ လေ့ကျင့်ထားတဲ့ အရည်အချင်းတွေ မဟုတ်ပါဘူး။

ဒါကြောင့်လည်း အင်းစိန်စီအိုင်ဒီမှာ စုံထောက်အားလုံးရဲ့ မျက်ခုံးမွှေးပေါ် သင်္ကြန်လျှောက် ပြီး ဗိုလ်တကာ့ဗိုလ် ဖြစ်နေတာပါ။

သူ့ကို စုံထောက်လုပ်ဖို့အတွက် ဘုရားသခင်က ပေးသနားတယ်ဆိုတဲ့ စကားဟာ မမှား ပါဘူး။

သူလို ပါရမီရှင်မျိုး လူတစ်သိန်းမှာ တစ်ယောက်မရှိနိုင်ပါဘူး။

တစ်သက်မှာ စာအုပ်တစ်အုပ်ကို တစ်ကြိမ်တည်း ဖတ်ရုံနဲ့
အလွတ်ရတယ်ဆိုမှတော့ ဗဟုသုတဟင်းလေးအိုးကြီး ဖြစ်နေတာ မဆန်းပါဘူး။

နောက်ပြီးတော့ ဆားပုလင်းမင်းအောင်ရဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်တစ်ခု
ရှိနေပါသေးတယ်။

ဒါကတော့ သူရဲ့ ငယ်စဉ်ဘဝပါ။ သူဟာ အင်မတန် ရှားပါးလျှို့ဝှက်တဲ့
အတက်ပညာတွေ ကို ငယ်စဉ်ကတည်းက သင်ယူခွင့် ရခဲ့ပါတယ်။

ဒီအကြောင်းတွေ ကမ္ဘာပေါ်မှာ ကျွန်ုပ်ကလွဲရင် ဘယ်သူမှ မသိပါဘူး။

ဒါဟာ ဆားပုလင်းမင်းအောင်ရဲ့ ထိပ်တန်းလျှို့ဝှက်ချက် တစ်ခုပါ။

သူဟာ မြန်မာလူမျိုး၊ မိဘနှစ်ပါးက မွေးဖွားလာတယ်ဆိုပေမယ့် သူ
ကြီးပြင်းခဲ့ရတာ က ပေါတလနန်းတော်ထဲမှာပါ။

သူရဲ့ လက်ဦးဆရာက တိဘက်လားမားဘုန်းကြီးတွေပါ။ သူ့မှာ
ပိုင်ဆိုင်တဲ့ ဂန္ထီရဆန်တဲ့ အစွမ်းသတ္တိတွေ အားလုံး တိဘက်ဘုန်းကြီးတွေဆီက
ရတာ ပါ။

သူ့ဘဝရဲ့ လူအများမသိတဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်တွေကို ဆားပုလင်းမင်းအောင်
(သို့မဟုတ်) မဟာစွမ်းအားရှင် ဆိုပြီး ကျွန်ုပ်ရေးထားတာ ရှိပါတယ်။ မကြာမီ
ပရိသတ်တွေ သိခွင့်ရမှာပါ။

နောက်ပြီးတော့ ဆားပုလင်းမင်းအောင်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး
အထူးပြောလိုတာက သူရဲ့ တိုက်ခိုက်ရေး ပညာပါ။

ကျွန်ုပ်ဘဝတစ်လျှောက်လုံး သူနဲ့တွဲပြီး ရာဇဝတ်မှုခင်းအမျိုးမျိုးကို
လိုက်ခဲ့ဖူးပါတယ်။ ကြမ်းပေ ရမ်းပေ ဆိုတဲ့ လူဆိုးကြီးတွေနဲ့လည်း
ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်ဖူးပါတယ်။

လက်ရုံးရည် နှလုံးရည်နဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ လူစွန့်စားကြီးတွေနဲ့လည်း

ရင်ဆိုင်ခဲ့ဖူးပါတယ်။

ဒါပေမယ့် ဆားပုလင်းမင်းအောင်ဟာ တိုက်ခိုက်ရေးတွေနဲ့ ပတ်သက်ရင် ဘယ်လိုလူမျိုးနဲ့ ယှဉ်ယှဉ် တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ မရှုံးဖူးပါဘူး။

ဆားပုလင်းမင်းအောင် ပြောဖူးတာက သူ့ဘဝမှာ တိုက်ခိုက်ရေးပညာနဲ့ ပတ်သက်ရင် အရွံ့ ကြောက်ဆုံး လူတစ်ယောက်ပဲ ရှိပါတယ်တဲ့။ သူကတော့ ယောက်ျားရင့်မာကြီး မဟုတ်ပါဘူး။ မြန်မာပြည် ထပ်ဖျားက နှင်းဖုံးတောင်တန်းတွေမှာ နေထိုင်တဲ့ ပန်းကိုးပွင့်ဒေဝီ ဆိုတဲ့ မိန်းမပါ။

သူဟာ ပင်ကို ပါရမီအရ တိုက်ခိုက်ရေးပညာမှာ ထူးချွန်းသလို၊ ထိုးထွင်းဉာဏ် ကောင်းလွန်းလို့လည်း ရန်သူတွေကို အနိုင်ရခဲ့တာပါ။

သူလို လူစွန့်စားတစ်ယောက်ကို စုံထောက်လုပ်ဖို့ ဘုရားသခင်က ပေးသနားတာပါလို့ တင်စားတာ မမှားပါဘူး။

နောင် အနှစ်တစ်ရာ နှစ်ရာ သူလိုလူမျိုး မပေါ်နိုင်ဘူးဆိုတာ ဘယ်သူမှ မငြင်းနိုင်ပါဘူး။

သူလိုက်ဖူးသမျှ အမှု မပေါ်တာ တစ်ခုမှ မရှိပါဘူး။

လောကမှာ သူ မဖမ်းနိုင်တဲ့ တရားခံလည်း တစ်ယောက်မှ မရှိပါဘူး။

ဒါပေမဲ့ သူ မဖမ်းရက်လို့ လွှတ်ပေးထားတဲ့ တရားခံတွေတော့ ရှိခဲ့ဖူးပါတယ်။ ဒီအကြောင်း တွေကို အလျဉ်းသင့်ရင် ကျွန်ုပ် ရေးဦးမှာပါ။

ဆားပုလင်းမင်းအောင် ရဲ့ ဘာသာစကားနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ စွမ်းရည်ကလည်း အံ့မခန်းပါ။ သူဟာ ဘာသာစကားအမျိုးမျိုးကို တက်ကျွမ်းပါတယ်။

အင်္ဂလိပ်စကားကို လန်ဒန်မြို့ကြီးသားတစ်ယောက် ငေးမောကြည့်လောက်အောင် ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင် ပြောတက်ပါတယ်။

ကမ္ဘာပေါ်မှာ ခက်ခဲပါတယ်လို့ အများသတ်မှတ်ထားတဲ့ တရုတ်စာကိုတောင်
အတော်လေး ရေးတက်ပါတယ်။

သူ့အကြောင်း ချီးမွမ်းခန်းဖွင့်ရမယ်ဆိုရင်တော့ ဘာ ယ်တော့မှ
မဆုံးတော့ပါဘူး။ တစ်ကြိမ်တည်း တစ်ထိုင်တည်း ပြောရုံနဲ့လည်း မပြည့်စုံပါဘူး။

သူလိုလူတစ်ယောက်နဲ့ ရင်းနှီးခွင့်ရတာ ကျွန်ုပ်ဘဝအတွက်
တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်တဲ့ ဆုလာဘ် တစ်ခုပါ။

ဘုရားသခင်ကပေးတဲ့ လက်ဆောင်မွန်လို့လည်း ဆိုချင်ပါတယ်။

ကျွန်ုပ်က ဘုရားပေးတဲ့ လက်ဆောင်ကို ပရိသတ်အတွက်
ပြန်မျှဝေပေးဖို့ တာဝန်ရှိပါတယ်။

ဒီတာဝန်တွေကို ကျွန်ုပ်ဘက်က ပျက်ကွက်နေတာ ကြာပါပြီ။

ဆားပုလင်းမင်းအောင်ရဲ့ စွန်းစားခန်း မှန်သမျှ ဖြစ်ရပ်ဆန်းကြယ်တွေ
အားလုံးကို ကျွန်ုပ် ရေးမှတ်ထားတာ ထင်းရှူးသေတ္တာနဲ့တစ်လုံး ရှိပါတယ်။

ဒီအကြောင်းတွေကို ပြန်ဖတ်ပြီး ဝတ္ထုအသွင်နဲ့ ကျွန်ုပ် ရေးပါတော့မယ်။

ချစ်လှစွာသော ပရိသတ်အားလုံးလည်း ကျွန်ုပ်နဲ့အတူ ဘုရားသခင်ရဲ့
လက်ဆောင်မွန်ကို မျှဝေခံစားနိုင်ပါစေ။

တစ်နေ့သ၌ ကျွန်ုပ်နှင့် ကျွန်ုပ်မိတ်ဆွေကြီး ဆားပုလင်းမင်းအောင်သည် အင်းစိန်စီအိုင်ဒီ ရုံးနှင့် မလှမ်းမကမ်း၌ ရှိသော ကာကာဆိုင်၌ ထိုင်၍ ရောက်တက်ရာရာ စကားများကို ပြောဆိုနေလေ၏။

ထိုအခိုက်မှာပင် စာအိတ်တစ်အိတ်ကို ကိုင်၍ ကာကာဆိုင်ဘက်သို့ လျှောက်လှမ်းလာ သော လူတစ်ဦးကို မြင်သဖြင့် ကျွန်ုပ်က . . .

“ ကိုမင်းအောင် . . . ဟိုမှာ လူတစ်ယောက် ကျုပ်တို့ကို ရှာနေသလား မသိဘူး”

ဟု ပြောလိုက်ရာ ဆားပုလင်းမင်းအောင် ခေါင်းညိတ်၍ . . .

“ အဟုတ်ပဲဗျို့၊ ဒီလူဟာ ရာဇဝတ်အုပ် လူထွက် တစ်ယောက်ပဲ”

ဟု ပြော၏။ ကျွန်ုပ်သည် ဆားပုလင်းမင်းအောင်၏ စကားကြောင့် မျက်မှောင်ကြုပ်၍ . . .

“ ကိုမင်းအောင် ဒီလူကို အရင်ကတည်းက သိနေလို့လား”

ဟု မေးမြန်းလေ၏။ ဆားပုလင်းမင်းအောင်က . . .

“ သူ့ကို အခုမှစပြီး မြင်ဖူးတာပါဗျာ”

ဟု ပြောလိုက်ရာ ကျွန်ုပ်က ဆားပုလင်းမင်းအောင်ကို အံ့သြဟန်ဖြင့် ကြည့်၍ . . .

“ ဒါဆိုရင် ကိုမင်းအောင်က ဒီလူကို ရာဇဝတ်အုပ်လို့ ဘာကြောင့်

အတက်ပြောနိုင်တာလဲ”

ဟု မေးမြန်းလိုက်လေ၏။ ထိုအခိုက်မှာပင် စာအိတ်ကိုင်ထားသူသည် ကျွန်ုပ်တို့အနီးသို့ ရောက်ရှိလာသဖြင့် ဆားပုလင်းမင်းအောင်က ကျွန်ုပ်ကို လက်ကာပြလိုက်၏။ ဆားပုလင်း မင်းအောင်ကို ကြည့်၍ . . .

“ဟော့ဒီက မိတ်ဆွေက ဆားပုလင်းမင်းအောင် ဟုတ်ပါတယ်နော်”

ဟု မေးမြန်းလေရာ ဆားပုလင်းမင်းအောင်က ခေါင်းညိတ်၍ . . .

“အဟုတ်ပါပဲဗျာ၊ ဘာကိစ္စရှိလို့ပါလိမ့်”

ထိုအခါ စာအိတ်ကိုင်ထားသူသည် စာအိတ်ကို ဆားပုလင်းမင်းအောင် လက်ထဲသို့ ထည့် လိုက်ပြီး . . .

“ကျွန်ုပ် မိတ်ဆွေက ဆားပုလင်းမင်းအောင်ကို ဟောဒီစာ ပေးခိုင်းလိုက်လို့ပါ၊ သွားလိုက် ပါဦးမယ် ”

ဟုဆိုကာ ကျွန်ုပ်တို့အနီးမှ ထွက်ခွာရန် ပြင်လိုက်လေ၏။

ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က ဆားပုလင်းမင်းအောင်၏ မှန်းဆချက် မှန်မမှန် သိလိုသဖြင့် . . .

“ဒီကဆရာကြီးက ဘာအလုပ် လုပ်သလဲ”

ဟု မေးမြန်းလိုက်လေ၏။ ကျွန်ုပ်၏ အမေးကြောင့် စာယူလာသူက . . .

“အရင်ကတော့ ရာဇဝတ်အုပ်ပါပဲဗျာ၊ နောက်တော့ ပြဿနာလေးဖြစ်လို့ အလုပ်ပြုတ်ပြီး ပွဲရုံမှာ အလုပ်လုပ်နေပါတယ်”

ဟု ပြောလေရာ ဆားပုလင်းမင်းအောင်၏ မှန်းဆချက် မှန်ကန်ကြောင်း သိလိုက်ရလေ၏။

ဆားပုလင်းမင်းအောင်သည် ထိုသူအား အဘယ်ကြောင့် ရာဇဝတ်အုပ်

လူထွက် တစ်ယောက်ဟု တိတိကျကျ ဖြေနိုင်သနည်း။ ကျွန်ုပ်သည် ဆားပုလင်းမင်းအောင်၏ မှန်းဆပုံကို သိလိုလှသဖြင့် ...

“ ကိုမင်းအောင် ဒီလူကို ဘာကြောင့် ရာဇဝတ်အုပ်လူထွက်လို့ ပြောနိုင်တာပဲဗျာ ”

ဟု မေးမြန်းလေ၏။ ဆားပုလင်းမင်းအောင်က ထိုသူပေးသော စာအိတ်ကို နေရောင်မှာ ထောင်ကြည့်၍ ...

“ ရာဇဝတ်အုပ်လူထွက်ဟာ စပ်စုတက်တဲ့လူဗျာ၊ ကိုယ်နဲ့ မဆိုင်တဲ့ စာအိတ်ကို ဖောက်ဖတ်ပြီး ထမင်းလုံးနဲ့ ပြန်ကပ်ထားတယ်။ ဆပ်ကျောင်းတက်ပြီးတဲ့ လူတွေဟာ ကြည့်တက် ရင် ပုလိပ်ဆိုတာ သိပ်ထင်ရှားပါတယ် အိုင်ပီ၊ ပြီးတော့ ဒီလူဟာ ဟန်ကြီးပန်ကြီးနိုင်တဲ့ အမူအရာ နဲ့ ကြိမ်တုတ်လေးဝင်နေပုံကို ကြည့်လိုက်ရင် ပုလိပ်ထဲမှာ အရာရှိလောက်ထဲကလို မှန်းလို့ရတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒီလူရဲ့ ကိုယ်မှာ ဝတ်ထားတဲ့ အဝတ်အစားတွေက နွမ်းပါးနေတယ်ဗျာ၊ ရာဇဝတ်အုပ် ရာထူး လက်ရှိ ရှိပုံမရဘူး။ ဒါကြောင့် ဒီလူကို ရာဇဝတ်အုပ် လူထွက်လို့ မှန်းလိုက်ရတာ ပဲ ”

ဟု ပြောတယ်။ ထိုအခါမှပင် ဆားပုလင်းမင်းအောင်၏ မှန်းဆပုံကို ရှင်းရှင်းကြီး မြင်သွားတယ်။

ဆားပုလင်းမင်းအောင်သည် ရာဇဝတ်အုပ် လူထွက်ပေးသော စာကို ဖတ်ကြည့်လိုက်ရာ အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရလေ၏။

“ မိတ်ဆွေကြီး ဆားပုလင်းမင်းအောင်

လွန်ခဲ့တဲ့ညက ကျွန်တော်တို့ ဂါတ်က ပုလိပ်မောင်ခင်ဟာ ပတ္တရောင် လှည့်ရင်း ဖိုးစိန်လမ်းထဲက လူမနေတဲ့ တိုက်ပျက်ကြီးမှာ မီးရောင်မြင်လို့ သွားကြည့်တယ်။ ဒီအခါမှာ ဥရောပဝတ်စုံ ဝတ်ဆင်ထားသော တရုတ်လူမျိုးတစ်ယောက်ရဲ့ အလောင်းကို တွေ့ရပါတယ်။ အလောင်းရဲ့

ကိုယ်ခန္ဓာမှာ စိတ်လက်စွပ်၊ ရွှေလက်ပတ်နာရီနဲ့ ငွေစက္ကူတွေကို တွေ့ရတဲ့အတွက် ပစ္စည်းလိုချင်လို့ သတ်သွားတဲ့သူ ဖြစ်ပုံမရပါဘူး။ ကြမ်းပြင်မှာလည်း သွေးတွေစိုရွဲနေတာ တွေ့ရပါတယ်။

ဒီအမှုကိုကြည့်ရတာ နက်နဲမယ်လို့ ယုံကြည့်တဲ့အတွက် အင်းစိန်ဒီအိုင်ဒီက စုံထောက်များ ရောက်မလာမီ မိတ်ဆွေကြီး ကြိုတင်စစ်ဆေးနိုင်အောင် အကြောင်းကြား လိုက်တာပါ။

မှုခင်းဖြစ်တဲ့ နေရာကို မိတ်ဆွေကြီး စစ်ဆေးနိုင်အောင် ခြေရာလက်ရာမပျက် ထားရှိပါတယ်။ မိတ်ဆွေကြီး အမြန်ဆုံးလာမယ်လို့ ယုံကြည်ပါတယ်။

သင့်ရဲ့ မိတ်ဆွေ ရာဇဝတ်အုပ် လှမိုး) ”

ကျွန်ုပ် စာကို ဖတ်ရှုပြီးသောအခါ ဆားပုလင်းမင်းအောင်က . . .

“တာမွေဂါတ်က ကျုပ်တို့ မိတ်ဆွေကြီး ကိုလှမိုး ပေးလိုက်တဲ့ စာဗျာ၊ မှုခင်းဖြစ်ပွားတဲ့ နေရာကို ဒီအိုင်ဒီက စုံထောက်ကျော်ကြီးတွေ ရောက်မလာမီ ကြိုတင်စစ်ဆေးစေချင်လို့ စေတနာ ကောင်းနဲ့ သတင်းပေးလိုက်တာဗျာ၊ သူ့စေတနာကို အသိအမှတ်ပြုတဲ့အနေနဲ့ ဖိုးစိန်လမ်းကို အမြန်ဆုံး သွားတော့မယ်ဗျို့။”

ဟု ပြောလေရာ ကျွန်ုပ်က ကမန်းကတန်းလက်ကာ၍ . . .

“နေပါဦး ကိုမင်းအောင်ရယ်၊ ကျုပ်လည်း လိုက်မှာပေါ့ဗျ”

ဟု ပြောလေ၏ ။ ထိုအခါ ဆားပုလင်းမင်းအောင်က တစ်နေရာသို့ လက်ညှိုးညွှန်ပြ၍ . . .

“အိုင်ပီ လိုက်လို့မရတော့ဘူးဗျာ ၊ ဟိုမှာ ဒီအိုင်ဒီက ပြတာ မောင်ရွှေ လိုက်လာပြီ၊ မင်းကြီး လွှတ်လိုက်တယ်ထင်တယ်၊ ထုံးစံအတိုင်း အိုင်ပီတို့ကို

ဆူပူကြိမ်းမောင်းပြီး ဖိုးစိန်လမ်းက လူသတ်မှုဖြစ်တဲ့နေရာကို သွားပြီး
စစ်ဆေးခိုင်းလိမ့်မယ်၊ အိုင်ပီတို့မရောက်မီ ကျုပ်အရင် သွားပြီဗျို့၊ ဦးပေါ်ဦးကြီးကို
ခေါ်ပြီး ဖိုးစိန်လမ်းကို လိုက်ခဲ့ပေတော့”

ဟု ပြောကာ ကာကာဆိုင်ထဲမှ ထွက်ခွာသွားလေတော့၏ ။

မကြာမီ ဒီအိုင်ဒီရုံးမှ လွှတ်လိုက်သော ပြာတာမောင်ရွှေ ရောက်လာပြီး
စိတ်မသက်မသာ အမူအရာဖြင့်

“ မင်းကြီး ဆူနေပြီ ဆရာ၊ လူသတ်မှု ဖြစ်ပြီးနဲ့တူတယ်”

ဟု ပြောလိုက်လေ၏ ။
